

Nederlands Bijbelstudie Circulaire

9e jaargang nummer 2

september 1999

Openbaring en Heilige Schrift

door Dr. Adolph Saphir (1831-1891)

De soldaten die de Farizeeën gezonden hadden om Jezus te vangen, kwamen onverrichterzake terug. Zij hadden Hem niet kunnen vangen. Waarom niet? vroegen hun superieuren. "Nooit heeft een mens gesproken zoals deze mens," was het antwoord van de bende. Ook de Schrift zou het woord van Jezus kunnen overnemen: "Ik heb u vele goede werken getoond. Voor welke van deze vervolgt gij mij?" En het antwoord van de mensen zou eensluidend wezen tegenover de Bijbel: "Wij vervolgen u niet om enig goed werk, maar omdat gij een boek als andere boeken pretendeert Gods Woord te zijn, zoals ook uw vrienden beweren."

Men kan zeggen dat het getuigenis van vrienden niet beslissend is. Evenwel is niet juist dat het meest van belang?

Het getuigenis van vijanden is negatief. Zo was het bij Jezus. Judas zei: "Ik heb vergoten onschuldig bloed." Pilatus constateerde: "Ik vind geen schuld in deze mens," En de Farizeeën vallen geregeld over hetgeen Jezus niet was en niet deed. Alleen de apostelen hadden kennis aan de per-

soon van Jezus. Het is merkwaardig dat juist hij, die onder hen allen het intiemst verbonden was met de "mens" Jezus (had niet zijn hoofd op diens borst gerust?), het nadrukkelijkst getuigt dat zij allen Zijn heerlijkheid hadden gezien: een heerlijkheid als van de Eengeborene des Vaders. Dat is het positieve getuigenis.

Van hoe grote betekenis is dit getuigenis van de vrienden der Schrift, in aanmerking genomen dat deze geen

geboren vrienden van de Bijbel waren. Integendeel, zij stonden er als vreemdelingen, neen als vijanden tegenover. Totdat zij er van Boven licht over kregen, en een overtuiging, die geen macht ter wereld kon doen wankelen. Dan komt daar nog bij, waarvan in geen enkel rechtsgeding sprake kan zijn: ieder hunner is een volkomen op zichzelf staand getuige. Ieder kan zeggen, zoals de mensen in Samaria indertijd van Jezus: Wij geloven in de Schrift als Gods Woord, niet om wat zij zegt, niet omdat wij er als kinderen bij zijn opgevoed, of om de belijdenis van de Kerk en haar voorgangers, maar wij hebben het zelf gezien en Zijn stem verstaan, en geloven dat dit het Woord Gods in de wereld is. Want dit licht, dat ieder verlicht, die het gelooft, is hetzelfde licht dat de schrijvers verlichtte, de discipelen van Hem, die van zichzelf zeggen kon: "Ik ben het Licht der wereld." En zij hebben geloofd en bekend dat Hij is de Christus, de Zoon van God, en gelovende ontvingen zij het leven in Zijn naam.

En waar de wereld het uitzonderlijke van dit Boek erkent, en wij de kern van dit getuigenis mogen beleven, willen we het ook met andere boeken vergelijken.

En dan constateren we dat alle andere boeken tot een bepaalde sfeer van het mensdom begrensd zijn, hetzij van ras, ontwikkeling of stand. Dit Boek spreekt tot heel het menselijk geslacht. Sommige boeken hebben in de loop der eeuwen gegeven wat ze kon-

den, en zijn verouderd. Dit Boek is onuitputtelijk. De mijn is diep en hoe dieper wij er in afdalen, hoe overvloediger de schatten van zijn goud en zilver aan het licht gebracht worden.

Andere boeken bevatten dwalingen die weerlegd, en onvolledigheden die aangevuld moeten worden. Dit Boek is als goud, beproefd komende uit het vuur. En het is niet slechts vrij van dwaalleer, maar het bevat in zichzelf een reinigende kracht, waarmee iedere dwaling en ketterij met vrucht bestreden kan worden. Het is een oordeler der gedachten, maar onttrekt zichzelf aan elk oordeel, omdat het Gods boek is. Een openbaring van God.

Hebben we daar behoefte aan? We hebben toch die wondere gave van het redelijk verstand, waarmede Hij ons Zelf zegende? Inderdaad, dat is bovenmate kostbaar, maar het is toch een licht van lager orde. Het heerst in het rijk van deze wereld, waar het gaat om de tijdelijke dingen. Het is onvankelijk voor licht van Boven, maar het is niet als zodanig scheppend. Twee machtige geesten op het terrein der wijsbegeerte hebben dit moeten toegeven.

De ene is Kant. Hij muntte uit door scherpzinnige analyse. En hij schrijft aan een vriend: "Ik raad u aan uw innerlijke vrede op de evangeliën alleen te bouwen. Daar toch, en daar alleen, is de bron van die diepe geestelijke waarheden, waarnaar de rede in alle

richtingen tevergeefs heeft gezocht." Een andere grote op dit gebied, de pantheïstische metaphysicus Hegel wilde op zijn sterfbed uit geen ander boek voorgelezen hebben dan de Bijbel, En hij verklaarde dat, als God hem het leven spaarde, dit Boek zijn uitsluitende studie zou uitmaken, want hij had daarin gevonden, wat de zuivere rede niet bij machte was te ontdekken. Zijn lievelingslied in die laatste dagen was een Duits gezang, dat ging over de bede om door de Heere Jezus geheel te worden ingenomen.

Alleen van Boven komt de openbaring. Geen oog heeft gezien - geen navorsing kan het uitvinden - geen oor heeft het gehoord - geen traditie of eeuwenoude geleerdheid kan het ons overleveren - "noch is het in eens mensenhart opgekomen" - genie noch intuïtie kunnen het uitvinden - "wat God bereid heeft voor hen, die Hem liefhebben," hetgeen Hij hun door Zijn Geest heeft geopenbaard.

Laat mij van deze dingen, neergelegd in de Schriften van Genesis tot de Apocalyps, iets naar voren mogen brengen.

Ten eerste: God als realiteit.

De wereld in haar onwetendheid en dwaasheid zegt: "Daar is geen God." De wereld in haar wijsheid kent geen God. De wereld in haar zonde ontkent het bestaan van God. De wereld in haar vroomheid, Farizees en maatschappelijk, kent geen God. De natuur openbaart God niet volkomen.

Wanneer het Hem behaagt door haar tot ons hart te spreken, dan zien we Zijn bestaan, de macht, de goedheid en de wijsheid van God, maar Hem-zelf niet.

- Polytheïsme kent niet de ene God, maar slechts een abstractie, een Allerhoogste onder de velen.
- Atheïsme ontkent God.
- Pantheïsme degradeert God.
- Positivisme negeert God.
- De Schrift alleen openbaart God.

De Godsopenbaring door de Schrift gegeven, is zo majesteitelijk, en tegelijk zo hartveroverend, zo subliem en toch zo eenvoudig, zo vol van verscheidenheid, schijnbaar vol tegenstrijdigheid, en toch zo een en ondeelbaar, dat zij, die door Gods genade de Schrift leerden verstaan, volkomen overtuigd zijn, dat God Zelf Zich aan hen geopenbaard heeft.

Oneindig en ondoorgrondelijk, een ontoegankelijk licht bewonend - niettemin Zich kenbaar makend aan de kinderen der mensen, ja zelfs op nadrukkelijke wijze Zich openbarend aan de kinderkens. Eeuwig en alomtegenwoordig, toch met ons op en neer gaande van dag tot dag, is Hij het eeuwig Tehuis en het heiligdom van al Zijn volk, in alle geslachten. Hij, die de Redder en Behouder is van zondaren, rechtvaardig en rechtvaardigende, vreselijk in Zijn majesteit en gericht, teer en ontfermend, lankmoedig en geduldig, niets voor Zijn eigen leven of vreugde behoevende, - en toch wenende over Jeruzalem en zwaar

zuchtende over Zijn zondig volk, en de ganse dag Zijn handen uitstreckende naar een tegensprekende natie. En daartegenover hemel en aarde, bergen en vlakke velden, bomen en afgronden, oproepend om zich met Hem te verheugen, omdat Hij gevonden heeft een die verloren was, en opgewekt een die dood was. En toch als Hij ons deelgenoot maakt van Zijn verborgen raad en alles wat Hij ons geopenbaard heeft, dan nog roepen wij uit: "Wie is een God gelijk Gij? O diepten van rijkdom!"

Hij zegt tot Israël, dat zij geen beeld van Hem mogen maken, want zij hebben nooit enig beeld of gelijkenis van Hem gezien. Maar Hij Zelf spreekt tot hen op de meest concrete wijze. Hij heeft ogen en Hij ziet, hij heeft oren en Hij hoort. Hij luistert naar de stem hunner smeking. De offerande van Noach stijgt tot Hem op als een liefelijke reuk. Hij heeft handen die uitgestrekt zijn tot redding van Zijn ondergaand volk. Hij staat op en wekt Zichzelf op uit Zijn slaap, om de Godvrienden te bevrijden. Hij herinnert Zich Zijn beloften van ouds. Soms vergeet Hij om genadig te zijn en te horen. Het berouwt Hem dat Hij ooit de mens schiep: en dan verheugt Hij zich weer, alsof er geen vreugde voor Hem bestond dan in de redding en het heil van Zijn volk. Wie zou het ooit wagen zo over God te spreken? Maar de Schrift doet het, en er is geen sprake van dat ook de eenvoudigste ziel haar niet verstaan zou. Het zuiver geestelijke van onze God, die mens werd,

gaat alle geestelijke speculaties van menselijke wijsheid te boven.

Hij vergelijkt Zich met een Vader die zich ontfermt over de kinderen. Met een moeder die haar kind niet kan vergeten en die het troost. Met een bruidegom die zich verheugt over zijn bruid. Hij noemt Zichzelf een vriend die niets kan doen, tenzij Hij het eerst aan zijn uitverkoren volk meedeelt.

O, als de Bijbel ons gaat vertellen van God, en Hem dicht bij ons brengt, is Hij geen abstractie, geen filosofie; dan is Hij een en al leven en liefde, die doordringt tot in het diepste van het menselijk bestaan. Daar is niets zo verheven en tegelijk zo ontroerend.

Maar we moeten nog dieper in ons onderwerp afdalen. God openbaart Zichzelf. Godskennis zoals de wijsbegeerte die verstaat, is een waanbegrip. God weigert Zich van mensenkant te laten kennen. De wijsgeer spreekt van het wezen Gods als de consequentie van het bestaan van een eerste oorzaak, maar het is ons onmogelijk daar iets van te begrijpen. Noch mens, noch engel kan God begrijpen, of een intellectuele kennis van God verzamelen die hij als een substantie kan vereren. Er was geen licht in het Heilige der heiligen, want "Ik, de Heere, woon in de donkerheid," en niemand kan God kennen. Maar Hij openbaart Zich zoals het Hem goeddunkt, niet maar aan het verstand, maar aan de ganse mens. Daar waar de uitgangen des

levens zijn, in het hart, daar maakt God zich bekend door de Schrift.

De dwaas zegt in zijn hart: "Daar is geen God," maar het is ook slechts de dwaas, en hij alleen kan menen God als een filosofisch studie-object te ontdekken. Beide, verstand en wil, zijn in het hart verenigd. Genade openbaart zich als wil in de harten van Gods kinderen, en daarom geloven zij met het hart dat God tot hen gesproken heeft. Daarom vinden wij ook niet in de Schrift iets als de Godsidee of een van die metaphysische hoogdravende abstracties en onmogelijkheden, maar de Schrift spreekt van het vriendelijk aangezicht Gods. Dat is alles wat we nodig hebben. Wij wensen het aangezicht des Vaders te zien, zoals Filipus het zei tot Jezus: "Toon ons de Vader en het is ons genoeg."

En dan heeft de Schrift het ook over de naam van God. Dat is God naar de mensenkant toegekeerd. Daarom moeten we nooit bij het lezen van de Schrift en het lezen over God, menen dat daar gesproken wordt over wat de wereld God noemt - die abstractie, dat idee, die "voorzienigheid." Neen en nogmaals neen: het is Jehovah, het is Christus, het is Gods aangezicht naar ons toegekeerd. Daarin heeft Hij Zich geopenbaard. Daarom is het een grote fout om te zeggen dat het Oude Testament monotheïsme predikt. De godsdienst van de Turken is monotheïsme. De godsdienst van het Oude Testament is Jehovanisme.

Wij lezen dat deze Jehovah, God van Abraham, Isaäk en Jacob, Israël uit Egypte verlost en het land Kanaän binnenleidde. Wij lezen dat Jehovah dé God is, en ook dat Jezus Christus waarachtig God en het eeuwige leven is. Want God is een persoon.

Weet gij wat dat inhoudt? Wij zijn van gisteren. Voor enige jaren bestonden wij niet. Gaandeweg kwamen wij tot zelfbewustzijn en jaren van onderscheid ten opzichte van mensen en dingen rondom ons. Slechts gradueel en onvolkomen leren wij onszelf, onze gedachten, onze wil, ons karakter, ons verstand, onze gevoelens kennen; maar nooit, in geen enkel ogenblik van ons leven zijn we ons ten volle bewust van onze eigen persoonlijkheid. Nooit zien we alles wat er in ons woelt en werkt. En voortdurend merken we hoe er invloeden van buiten in 't spel zijn. Of zoals iemand opmerkte, die een klaar inzicht had in het feit, hoe het boze hart van binnen een al te gewillige bondgenoot is van de vijand buiten ons: "Red mijn ziel, want in haar duistere hoeken schuilen krachten, die de duivel zoeken."

En nu daartegenover Hij, die voordat de werelden geschapen waren, zeide: "Ik ben de Heere." "En gij zult weten dat Ik die ben." Maar als Hij onzer een is geworden, zegt Hij: "Vrees niet, Ik ben het." En "opdat gij geloven moogt dat Ik die ben," en ten laatste in het boek van Zijn openbaring aan Johannes, kondigt Hij Zichzelf aan. "Ik, Jezus."

En zult gij nu aan deze Enige, die in waarheid kan zeggen een persoonlijkheid te zijn, niet toestaan wat gij vergt van het jongste kind en het meest geborneerde menselijk wezen, namelijk dat, tenzij hij zijn gedachten tot uiting brengt, gij hem niet kunt kennen? Gij kunt ze gissen, maar gij kunt ze niet kennen. Als God een persoon is, heeft Hij dan niet het recht op wat gij voor uzelf van ieder ander opeist, namelijk: tot u te spreken zoals het Hem belijft? Voor sommigen stelt gij uzelf open, en er zijn anderen voor wie gij u toesluit. "Wat is het," vraagt Judas, niet de Iskariot, "dat Gij Uzelven aan ons zult openbaren, en niet aan de wereld?"

"De verborgenheid des Heeren is voor degenen, die Hem vrezen."

"Ik en de Vader zullen tot hem komen."

God als een persoon in Zijn souvereiniteit en in Zijn overvloeiende liefde, openbaart Zichzelf.

Ten tweede: de mens

Maar daar is dat andere feit: de mens. Buiten de Schrift weten wij niet dat God de wereld schiep. De wijze Grieken en Romeinen wisten er niets van. Geen cosmografie heeft het ooit kunnen uitvinden, want buiten de Schrift om is er geen spoor van te ontdekken dat God aarde en hemel schiep. De materie werd beschouwd als van eeuwigheid af bestaande. In onze tijd herleeft de theorie der atomen, waaruit gaandeweg de kosmos zou gevormd zijn. Als God gewent had de Schrift te beginnen met te constateren: Nu begin Ik te spreken

en hier eindigt alle menselijke wijsheid, en waar zij eindigt, vangt de Goddelijke openbaring aan, - en Hij Zijn Boek van alle andere boeken had willen onderscheiden, had Hij dat niet duidelijker kunnen doen dan door de verklaring: "In den beginne schiep God hemel en aarde."

Met die enkele zin scheidt de Schrift zich af van alle menselijke wijsheid en productie. En in die schepping van de mens naar het beeld Gods, in de volle majesteit van dat woord: "Laat ons mensen maken naar ons beeld, als onze gelijkenis," treedt de Godheid als het ware in haar eigen wezen van wijsheid en liefde, en openbaart zich als nooit te voren. En alleen de Schrift geeft daar getuigenis van.

Val en zonde van de mens vinden we alleen in de Schrift. Zij toont de mens zijn schuld, zonder hem in een cynische wetenschap te degraderen. En hem tot wanhoop te drijven. Zij toont de mens in zijn verheven roeping, namelijk verheerlijking Gods.

Waarom onthult ons de wetenschap niet wat de post-Adam zijn zal, in plaats van zich te verdiepen in een pre-Adam? Hoe stelt zij zich voor dat die toekomstmens wezen zal?

De Schrift alleen zegt ons hoe de deuterio-Adam wezen zal - de toekomstige mensenwereld, als Christus verschijnt, en allen die van Christus zijn geopenbaard zullen worden. En zoals wij het beeld van de aardse Adam gedragen hebben, zullen wij het beeld van de hemelse dragen. Niet door evo-

lutie van welke aard ook, maar door de vernieuwing van de Heilige Geest en door de kracht der opstanding van de grote Zoon Gods.

De Schrift tekent ons de mens.

Ten derde: genade

De derde zaak die zij ons openbaart, is de genade. De wereld kent geen genade. Genade is geen medelijden, zij is geen gunst of menslievendheid, genade is geen lankmoedigheid. Genade is een even oneindig attribuut van God als Zijn almacht en Zijn wijsheid. Genade is rechtvaardigheid, gegrond op verzoening en plaatsbekleding. Door heel de Schrift loopt de gouden draad der genade, en de rode draad der verzoening, die samen ons spreken van een rechtvaardigheid die van Boven neerdaalt.

Hier zien we het grote verschil tussen de Bijbel en alle wereldgodsdiensten. Waar de mens zich inspant zich voor de godheid waardig te maken, daar verklaart de Schrift ons dat wij beginnen moeten met de volmaking der gerechtigheid; dat het beste kleed voor de verloren zoon uit de hemel neerdaalt door de liefde des Vaders en de verzoeningsdood van onze Heiland Jezus Christus.

Ten vierde: de vleeswording.

Men beweert dat ook de Hindoes en de Boedhisten van incarnatie weten. Er zijn maar weinig woorden nodig om deze bewering te ontzenuwen. In de Hindoe-theologie lezen we van avatars, goden die monsterachtige

en veelvormige verschijningen aannemen ten behoeve van een bijzonder doel, bijvoorbeeld: de beloning van een gunsteling of een wraakneming op een vijand. Maar het feit der vleeswording, zoals dit zich in Christus openbaart, heeft niet de minste overeenkomst daarmee. En wat het Boedhisme aangaat, dat kan ons geen vleeswording prediken, want het is atheïsme: het gelooft niet in God. De Boedha's, die van tijd tot tijd verschijnen, zijn niet anders dan mensen van bijzondere kwaliteiten, die na een poos hun leer verkondigd te hebben, of vergeten worden, of overgaan tot wat zij de grootste gelukzaligheid achten: het nirwana, het niet-meer-bestaan.

Wat openbaart ons de Schrift? Dat het Woord vlees werd en onder ons heeft gewoond, en dat God in het vlees werd geopenbaard, en Gods Zoon onze natuurstaat aanvaardde en geboren werd uit een vrouw; in deze Zijn wondervolle persoonlijkheid eeuwig is en toch in de tijd verscheen. Dat Hij oneindig en Zichzelf met de menselijkheid bekledend, de Zoon Gods en waarachtig mens in één persoon leeft en regeert in eeuwigheid.

En zo zeker als Hij hier leefde en stierf aan het kruis, zo zeker is Hij de Zoon des Mensen, die nu zit aan de rechterhand der Majesteit Gods. En deze zelfde Zoon Gods is de Middelaar, "de wortel uit een dorre aarde" en tevens geworteld in het eeuwige wezen Gods.

Dit feit, deze wonderbare openbaring, wordt niet slechts door de historie der Evangeliën en der brieven bevestigd, maar door heel de Schrift, van Genesis af aangekondigd en voorbereid in de verschijningen van de Engel des verbonds, in Wiens binnenste de naam van Zijn Zender is.

Ten vijfde: ethiek

En nu kom ik tot mijn vijfde punt. Daar is het woord moraal, ethiek. Voor hoevelen is het woord dogma als een rode lap voor de stier. De moraal, de ethiek, dat is alles. Ze betekenen beide hetzelfde mores: manieren, ethisch: gewoonten. Ethiek is datgene wat gewoonte geworden is. Met andere woorden het hoogste begrip van wat de mens onder eerlijkheid, karakter en gedrag verstaat. Het is alles nobel, zeer goed en zeer groot, maar het gaat niet uit boven het niveau van het mens-zijn.

Zo is het niet met de Schrift. Een oude joodse schrijver maakte de opmerking: "Daar zijn enige honderden geboden en verscheiden honderden verboden (ongeveer zeshonderd), maar zij kunnen alle gereduceerd worden tot tien: de tien woorden die God sprak. En deze tien kunnen weer samengevat worden in twee - de liefde tot God en in God, dat is liefde tot uw naaste. En deze twee zijn samen te vatten in dat ene: "De rechtvaardige zal uit het geloof leven." Deze Jood was niet ver van het koninkrijk Gods. De Schrift spreekt niet van moraliteit. Zij zegt: "Henoeh wandelde met God."

God verscheen aan Abraham en zeide: "Ik ben uw God. Wandel voor mijn aangezicht en wees oprecht (er staat eigenlijk: volmaakt)."

En hoe luiden de tien geboden? Zij zijn niet gebaseerd op wat de Grieken het goede, het ware, het schone noemden. "God sprak al deze woorden en zeide: Ik ben de Heere uw God, die u uit Egypteland, uit het diensthuis uitleidde. Gij zult geen andere goden voor mijn aangezicht hebben." En in ieder der eerste vijf geboden heet het: "De Heere uw God."

De Bijbel gaat op alle kleinigheden van het menselijk bestaan en de menselijke samenleving in. En na ieder van de geboden daaromtrent heet het: "Ik ben de Heere."

"Gij zult geen struikelblok voor een blinde leggen, Ik ben de Here." Lev. 19:14b Met andere woorden: Ik verklaar Mij solidair met deze blinde. En in de Bergrede die zo hoog geschat wordt als moraliteitswet, ofschoon daar in 't geheel van geen moraliteit, maar van iets veel hogers dan moraal insluit sprake is, zegt Jezus: "Weest dan volmaakt, gelijk uw Vader die in de hemelen is, volmaakt is." En tot Zijn discipelen: "Blijft in Mij en Ik in u, want zonder Mij kunt gij niets doen."

En dan zegt een man als de apostel Paulus: "Het leven is mij Christus."

Waar blijven wij nu met onze ethiek? Die Mens Christus is het doel van mijn leven, de bron van mijn leven,

het eigenlijke van mijn gemeenschap met God.

Ten zesde Gods Koninkrijk

En tenslotte: de Schrift geeft ons het zicht op Gods koninkrijk.

En met koninkrijk verstaan we niet een abstractie van beginselen, een overheersing van ideeën, niet eens het aannemen van het Christendom. Dat wordt niet onder Gods Koninkrijk verstaan. Gods Koninkrijk is God als Koning, satan zijn tegenstander, het mensdom het centrum, de aarde het rijksgebied, Israël het middelpunt, de verheerlijkte Christus, de Zoon des mensen neergedaald om over deze aarde te regeren.

Wij verwachten dat Koninkrijk als Hij, die eerst uit Bethlehem kwam, dan uit de hemel zal nederdalen met Zijn heiligen, Israël tot Hem bekeerd zal zijn en alle volken zullen wandelen in Zijn licht en Zijn wil geschieden zal op aarde gelijk nu in de hemel.

Deze belofte, deze hoop loopt van de eerste belofte af over het zaad der vrouw die de slang de kop vermorzelen zal, door tot het 20ste hoofdstuk der Apocalyps, waar diezelfde slang opnieuw gesignaleerd wordt, maar nu overwonnen en gebonden door Christus, de Overwinnaar.

En waar ik nu deze dingen onder uw aandacht breng, dingen die door geen menselijk vernuft of menselijke wijsheid konden uitgevonden worden, en zelfs nadat ze ons zijn geopenbaard, eerst door de Heilige Geest kunnen verstaan worden, daar constateren wij tegelijk dat zij niet in een systeem, maar op een oneindige, meer wondervolle en overtuigende manier zijn samengevat.

Juist zoals in de natuur de meest harmonieuze onregelmatigheden ons verrassen, en al de onderscheiden krachten samenwerken op een manier die wij onmogelijk kunnen nagaan of begrijpen: licht, elektriciteit en zwaartekracht, en alles wat God tot aanzijn heeft geroepen om het heelal in stand te houden. Zo staat het nu ook met de Schrift, waarin vele malen en op velelei wijze van den beginne tot aan het eind God door graduele openbaringen, daden, wonderen, woorden, bevelen en instellingen, Zijn raad heeft kenbaar gemaakt, en ontvouwd.

Van de aanvang tot aan het slot verkondigt iedere bladzijde Gods heerlijkheid. Het is het Woord, het spreken Gods tot ons. Hij is de eerste en Hij is de laatste. Van Hem, door Hem en tot Hem zijn alle dingen.

Dr. Adolph Saphir

Dr. Adolph Saphir, geboren in 1831 te Boedapest, behoorde tot een aanzienlijke Hongaars-joodse familie. Zijn vader, litterair aangelegd, verlangde Shakespeare ten volle te genieten en volgde daartoe als taalstudie geregeld de godsdienstoefeningen in de Engelse kerk. Adolph vergezelde hem daarbij. Beiden leerden meer dan zij op het oog hadden. En beiden kwamen onder de inwerking van de Heiligen Geest. De jongste het eerst. Zoals hij zelf schrijft: "Ik was, als jongen van twaalf jaar, de eerste van onze familie, die het Evangelie aannam."

Doch beiden, vader en zoon, overlegden en bewaarden deze dingen in hun hart. Totdat op zekere dag aan tafel Adolph aan zijn vader vergunning vroeg om te mogen danken. Het werd hem (als zoon der wet) toegestaan. Tot zijn vaders onuitsprekelijke verbazing en niet geringe onsteltenis van het ganse gezin, eindigde hij zijn gebed: "in de naam van onze Heiland en Zaligmaker, Jezus Christus."

Natuurlijk ontstond daarover ook buiten de familiekring, in de Joodse wereld, geen kleine beroering, die overging in grote verwondering, toen Adolph aan de Joden de Schrift begon te verklaren op een wijze, zoals zij dit nooit te voren hadden gehoord en het gerucht zich verspreidde, dat de Geest Gods op de zoon van Saphir gevallen was. Geestelijk verbonden als vader en zoon van dat ogenblik af waren, zagen zij met verlangen uit naar de dag, waarop zij in het openbaar hun geloof mochten belijden. Maar de vader maakte geen haast. Zijn hartewensen omsloten geheel zijn gezin en zijn vurig, volhardend gebed ging op voor de toebrenging van allen: om met geheel zijn huis de Messias te mogen verheerlijken. Binnen het half jaar werd dit gebed verhoord. Vader, moeder, twee zoons en drie dochters gaven in het openbaar getuigenis van hun geloof in Christus en werden gedoopt. Van elk der leden is krachtige invloed uitgegaan tot heil zowel van Israel als van de Gemeente.

Adolph wierp zich met grote ijver op de theologische studie, eerst in Berlijn, daarna in Glasgow. Hier promoveerde hij tot doctor in de godgeleerdheid en werd in Edinburg op 23-jarige leeftijd geordend tot predikant in de Presbyteriaanse kerk. In Glasgow en in Hamburg werkte hij daarna met vrucht als zendeling onder Israel. Begenadigd met bijzondere gaven werd hij weldra door tal van gemeenten in Engeland als leaar begeerd. En hij heeft er verscheidene gediend.

Machtig in de Schriften, bezield door de kracht der waarheid, die uitstraalde van geheel zijn wezen, was zijn woord van aangrijpende invloed op zijn hoorders. De Schrift en altijd weer de Schrift, in haar Goddelijk, onverbreekbaar verband, en de opening en blootlegging van haar schatten, maakte het thema uit van zijn prediking.

Op zestigjarige leeftijd ging hij de 4e April 1891 naar Huis, slechts een paar uur, nadat zijn vrouw, met wie hij geestelijk zeer nauw verbonden was, begraven werd.

De laatste Zondag sprak hij over de woorden van Genesis 5:24: "Enoch wandelde met God, en hij was niet meer, want God nam hem weg."

Agenda

Bijbelstudies o.l.v. Ab Klein Haneveld worden D.V. en onder voorbehoud gehouden in de volgende plaatsen:

ALKMAAR donderdag 30 sept, 14/28
okt, 11/25 nov, 9 dec, 19:45 uur;
"Delta", Noorderkade 50
De brief aan de Romeinen

HARMELEN maandag 27 sept, 11/
25 okt, 8/22 nov, 6 dec, 20:00 uur;
H.I. -gebouw,
Willem Alexanderlaan 1
De profetieën van Ezechiël

AMSTERDAM zaterdag 23 okt,
27 nov, 15:00 uur;
Postjesweg 150

LEERDAM zondag 17 okt, 14 nov,
12 dec, 10:00 uur;
West-End, v Gentstraat t/o nr. 19

BEVERWIJK zondag 24 okt, 19 dec,
10:00 uur;
B.H.K.-gebouw, Groenelaan 74

NIEUWLEUSEN zondag 24 okt, 21
nov, 19 dec, 19:30 uur;
Chr. Mavo De Rank

BOLSWARD woensdag 6/20 okt, 3/
17 nov, 1/15 dec, 20:00 uur;
Gebouw Petra,
Burg. Praamsmalaan 18A
Diverse onderwerpen

OLDEBROEK dinsdag 28 sept, 12/
26 okt, 9/23 nov, 7 dec, 20:00 uur;
Stationsweg 43;
Johannes over Jezus

DRACHTEN donderdag 7/21 okt, 4/
18 nov, 2/16 dec, 20:00 uur;
Rode Kruis gebouw,
De Geeuw 31
Het toekomstige werk van de Ge-
meente

OLDEBROEK zondag 3/17/31 okt,
14/28 nov, 12 dec, 17:30 uur;
L.H.N.O., Van Sytzamalaan 3

EINDHOVEN woensdag 29 sept, 13/
27 okt, 10/24 nov, 8 dec, 20:00 uur;
Emmaüskerk, Barriereweg
Diverse onderwerpen

Nederlands Bijbelstudie Contactdag

**'t HARDE zaterdag 25 sep, 27 nov,
15 jan, 11 mrt, 20 mei 10:00
uur; 't Poshuis,
Munnikenweg 58**

EMMEN maandag 4/18 okt, 1/15/29
nov, 13 dec, 19:30 uur;
Ichthuskerk, Walstraat 21
De brief aan de Kolossensen

Onderwerp voor 25 september:

Het Evangelie der heerlijkheid van Christus

Geliefde lezer,

Hierbij een speciale editie van Nederlands Bijbelstudie Circulaire. Een vreemde uitdrukking, eigenlijk. Het speciale aan Nederlands Bijbelstudie Circulaire is, dat er vrijwel uitsluitend bijbelstudieartikelen in worden geplaatst. Helemaal achterin is er dan nog een beetje ruimte voor de agenda. In deze uitgave is het een beetje anders. Minder bijbelstudie en dus in verhouding meer agenda. Door allerlei oorzaken zijn we wat achter geraakt met onze planning. Het werk wordt feitelijk ook maar door een paar mensen gedaan. We wilden u echter wel op tijd van onze agenda voorzien, zodat u op dat gebied niets hoeft te missen. Vandaar deze speciale, of eigenlijk anti-speciale, uitgave

We kijken inmiddels weer terug op een gezegende bijbelstudieconferentie in Wuppertal. Wat nieuwe plannen betreft: Op het internet is onze domeinnaam www.bijbelstudie.nl inmiddels geregistreerd. Binnenkort kunt u daar terecht voor informatie en bestellingen.

We danken de de Heer voor uw steun, moreel, materieel en financieel.

In de hoop op Zijn komst verblijven wij,

Han Klein Haneveld

Nederlands Bijbelstudie Centrum

Nederlands Bijbelstudie Cassettes

Nederlands Bijbelstudie Conferenties

Nederlands Bijbelstudie Contactdagen

Nederlands Bijbelstudie Circulaire

is een uitgave van

Nederlands Bijbelstudie Centrum

Correspondentieadres
Benny Goodmanstraat 40
1311 RA Almere
telefoon 036-5362976
fax 036-5468644

Postbank 5567669
Rabobank 308747046
ten name van
Nederlands Bijbelstudie Centrum
Pater Schuurmanstraat 6
8701 CX Bolsward

Samenstelling en redactie
Ab & Han Klein Haneveld

Vormgeving
Han Klein Haneveld